

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

Rok VII

Warszawa, dnia 16 listopada 1978 r.

Nr 9 (69)

P-80/14

T R E Ś Ć

Poz.	I. ORGANIZACJA I CZAS PRACY	Str.
13.	Wytyczne Nr 25 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 września 1978 r. w sprawie ramowych zasad i kryteriów oceny postępu organizacyjnego	55
II. KOMUNIKAT		
14.	Sprostowanie błędów	62

ORGANIZACJA I CZAS PRACY

13

WYTYCZNE Nr 25

Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
z dnia 30 września 1978 r.

w sprawie ramowych zasad i kryteriów oceny postępu organizacyjnego.

Na podstawie § 1 ust. 5 uchwały nr 59 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1978 r. w sprawie doskonalenia organizacji i normowania pracy (Monitor Polski Nr 19, poz. 68) ustala się, co następuje:

§ 1.

Wytyczne określają:

- zasady oceny postępu organizacyjnego,
- kryteria oceny przedsięwzięć postępu organizacyjnego.

I. Zasady oceny postępu organizacyjnego

§ 2

Ramowymi zasadami i kryteriami oceny postępu organizacyjnego objęte są zadania w dziedzinie doskonalenia organizacji i normowania pracy, wymienione w § 1 ust. 3 uchwały nr 59 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1978 r. zwane dalej „przedsięwzięciami”.

§ 3.

Przedsięwzięcia w dziedzinie doskonalenia organizacji pracy, ich realizacja i planowane skutki ekonomiczne, uwzględniające nakłady na ich opracowanie i wdrożenie oraz efekty z tytułu ich stosowania, powinny być ujęte w planie postępu technicznego jako wyodrębniona jego część i znajdować swój wyraz w odpowiednich częściach planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw i zjednoczeń (np. planu produkcji, zatrudnienia, zaopatrzenia materiałowego, kosztów szkolenia itp.).

§ 4.

Ramowe zasady i kryteria oceny postępu organizacyjnego powinny służyć ujednoczeniu postępowania przy określaniu efektywności przedsięwzięć usprawniających organizację pracy, ujęciu w planowe ramy działalności zjednoczeń i przedsiębiorstw w tej dziedzinie oraz umożliwiać, w oparciu o rachunek ekonomiczny, wybór wariantów rozwiązań najbardziej efektywnych.

§ 5.

Zjednoczenia (jednostki równorzędne) i urzędy wojewódzkie w dziedzinie organizacji i normowania pracy:

- ukierunkowują podległe lub nadzorowane przedsiębiorstwa na rozwiązywanie ważniejszych zagadnień w branży i problematykę długofalowych działań organizatorskich w danej branży oraz wyznaczają zadania do wykonania na dany rok w tej dziedzinie,
- udzielają przedsiębiorstwom niezbędnej pomocy przy opracowaniu i wdrożeniu ważniejszych przedsięwzięć oraz przy obliczeniu i ocenie efektów ekonomicznych przedsięwzięć,
- ujmują ważniejsze dla przedsiębiorstw i wspólne dla całej branży przedsięwzięcia we własnych planach techniczno-ekonomicznych
- nadzorują przebieg wdrażania ważniejszych przedsięwzięć,
- kontrolują i oceniają wykonanie zadań oraz poziom uzyskanych przez przedsiębiorstwa efektów doskonalenia organizacji pracy oraz uwzględnienie tych efektów przy aktualizacji norm pracy i norm pracochłonności wyrobów i robót.

§ 6.

Kierunki działania i podejmowania przedsięwzięć w dziedzinie doskonalenia organizacji pracy określone zostały w wytycznych nr 13 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 29 czerwca 1978 r. w sprawie doskonalenia organizacji stanowisk pracy w przedsiębiorstwach (Dz. Urz. MPPiSS Nr 6, poz. 9).

II. Kryteria oceny przedsięwzięć postępu organizacyjnego

§ 7.

Ocenę przedsięwzięć w dziedzinie doskonalenia organizacji pracy przeprowadza się w przedsiębiorstwach z uwzględnieniem następujących podstawowych kryteriów:

- 1) zgodności podejmowanych przedsięwzięć i rozwiązań z ustalonymi kierunkami działania wyznaczonymi przez jednostkę nadrzędną w dziedzinie doskonalenia organizacji pracy,
- 2) stopnia realizacji planowanego efektu ekonomicznego przedsięwzięcia,
- 3) osiągnięcia planowanego optymalnego efektu ekonomicznego przy najniższych nakładach na realizację przedsięwzięcia.

§ 8.

W przypadku dwu lub kilku wariantów rozwiązania organizacyjnego powinno się dokonać wyboru przedsięwzięcia, zakladającego najwyższe efekty ekonomiczne.

§ 9.

Dokonując wyboru jednego z wariantów danego rozwiązania organizacyjnego, ocenę przeprowadza się pod kątem uzyskania możliwie najlepszego stosunku pomiędzy wartością produkcji pomniejszoną o wielkość kosztów własnych tej produkcji, a nakładami związanymi z realizacją przedsięwzięcia (W_{sk}), według wzoru:

$$W_{sk} = \frac{P - K}{N} \quad (1)$$

gdzie:

- P - wartość produkcji wyrobu lub grupy wyrobów objętych oddziaływaniem danego rozwiązania organizacyjnego w okresie rocznym lub krótszym, jeśli jego zastosowanie ogranicza się do takiego okresu,
- K - koszty własne produkcji (P),
- N - nakłady na realizację przedsięwzięcia (nakłady na wyposażenie stanowisk w narzędzia, przyrządy, opracowanie dokumentacji, szkolenie pracowników, inne nakłady).

§ 10.

Podejmowanie decyzji o wdrożeniu przedsięwzięcia powinno być poprzedzone oceną proponowanego rozwiązania.

1) Ocena jakościowa rozwiązania:

- a) ma charakter opisowej analizy celowości i opłacalności danego rozwiązania, opiera się na opinii zespołu fachowców z danego przedsiębiorstwa lub rzeczoznawców spoza przedsiębiorstwa (z instytutów naukowo-badawczych, ośrodków organizacji i normowania pracy, innych jednostek), na wynikach osiągniętych w innych jednostkach gospodarczych itp.,
- b) powinna wskazać stopień efektywności poniesionych nakładów oraz przewidywany okres ich zwrotu,
- c) ma zastosowanie przy wstępnej ocenie rozpatrywanych wariantów rozwiązań bądź przedsięwzięć organizacyjnych.

2) Ocena ilościowa rozwiązania:

- a) zawiera analizę przewidywanych skutków ekonomicznych i polega na porównaniu kształtowania się wielkości nakładów i efektów związanych z jego wdrożeniem,

- b) przeprowadza się ją wyłącznie w oparciu o efekty wymierne możliwe do obliczenia i dlatego powinna być uzupełniona oceną jakościową danego przedsięwzięcia,
- c) analizę przewidywanych skutków ekonomicznych przedsięwzięcia sporządza się w formie „Arkusza obliczeniowego efektów”, w oparciu o dane ewidencji księgowej oraz otrzymane we współdziałaniu z właściwymi służbami technicznymi i ekonomicznymi. Arkusz obliczeniowy powinien zawierać pełne rozliczenie nakładów i efektów cząstkowych składających się na całość planowanego przedsięwzięcia,
- d) prawidłowość obliczenia skutków ekonomicznych przedsięwzięcia oraz przyjętych danych wyjściowych do obliczenia, potwierdzają główny księgowy i kierownicy właściwych służb w przedsiębiorstwie.

§ 11.

Efekty przedsięwzięć w dziedzinie organizacji pracy (E):

- 1) występują pod postacią oszczędności nakładów pracy żywej, zmniejszenia zużycia materiałów i energii, a także jako zmniejszenie wszystkich kosztów bezpośrednich i pośrednich, poprawy warunków pracy i innych,
- 2) oblicza się jako:
 - przewidywane roczne efekty (E_{prz}),
 - planowane efekty na dany rok (E_{pl}),
 - rzeczywiste (osiągnięte) efekty w wyniku realizacji przedsięwzięcia (E_o) w danym roku.

Przewidywane roczne efekty służą do określania wysokości planowanych efektów na rok następny, natomiast planowane efekty na dany rok w porównaniu z efektami osiągniętymi stanowią podstawę do oceny stopnia realizacji planu.

§ 12.

W celu dokonania oceny postępu organizacyjnego należy:

- 1) obliczyć efekty przewidywane do uzyskania z przedsięwzięć organizacyjnych w okresie rocznym:
 - a) efekty brutto, według wzoru:

$$EC_b = \sum_{i=1}^n E_{bi} \quad (2)$$

gdzie:

EC_b - efekt całkowity brutto w okresie rocznym,

$\sum_{i=1}^n E_{bi}$ - suma efektów brutto z poszczególnych przedsięwzięć organizacyjnych przewidywanych do uzyskania w okresie rocznym,

- b) efekty netto, według wzoru:

$$EC_n = \sum_{i=1}^n E_{ni} \quad (3)$$

gdzie:

EC_n - efekt całkowity netto w okresie rocznym,

$\sum_{i=1}^n E_{ni}$ - suma efektów netto z poszczególnych przedsięwzięć organizacyjnych przewidywanych do uzyskania w okresie rocznym.

- 2) obliczyć wskaźniki zmian, charakteryzujące efektywność przedsięwzięć:

- a) wskaźnik efektywności nakładów określający wielkość efektu netto przypadającą na 1 zł nakładów poniesionych na wdrożenie przedsięwzięcia (e_n), według wzoru:

$$e_n = \frac{ECn}{\Sigma N} \quad (4)$$

gdzie:

ECn – efekt całkowity netto według wzoru (3),
 ΣN – suma łącznych nakładów wszystkich przedsięwzięć poniesionych na wdrożenie przedsięwzięć.

- b) wskaźnik udziału postępu organizacyjnego w efektach postępu ogółem w przedsiębiorstwie (e_u), według wzoru:

$$e_u = \frac{ECn}{ECn + ECt} \quad (5)$$

gdzie:

ECt – efekt postępu technicznego i technologicznego ogółem w przedsiębiorstwie,

- c) wskaźnik tempa wzrostu efektów (e_p), według wzoru:

$$e_p = \frac{ECn2 - ECn1}{ECn1} \quad (6)$$

gdzie:

ECn2 – efekt netto w okresie badanym,
 ECn1 – efekt netto w okresie poprzedzającym.

- d) wskaźnik zmian pracochłonności (e_t), według wzoru:

$$e_t = \frac{\Sigma(P1 - P2) Q2}{\Sigma P1 \times Q1} \quad (7)$$

gdzie:

P1 – pracochłonność jednostkowa przed wdrożeniem przedsięwzięcia,

P2 – pracochłonność jednostkowa przewidywana po wdrożeniu przedsięwzięcia,

Q1 – ilość jednostek produkcji wyrobu w okresie rocznym, przed wdrożeniem przedsięwzięcia,

Q2 – ilość jednostek produkcji wyrobu przewidywana roczna po wdrożeniu przedsięwzięcia.

§ 13.

Wielkość efektów ekonomicznych z przedsięwzięć należy liczyć:

- 1) wielkość efektu ekonomicznego brutto (E_b), oblicza się według ogólnego wzoru:

$$E_b = (k_1 - k_2) \cdot Q_2 \quad (8)$$

gdzie:

k_1 – jednostkowy koszt własny produkcji przed wdrożeniem przedsięwzięcia,

k_2 – jednostkowy koszt własny produkcji (przewidywany, planowany) po wdrożeniu przedsięwzięcia.

- 2) wielkość efektu ekonomicznego netto (E_n), oblicza się według ogólnego wzoru:

$$E_n = E_b - N \quad (9)$$

gdzie:

E_b – według wzoru (8),

N – wielkość nakładów przewidywanych do poniesienia na wdrożenie przedsięwzięcia, oblicza się według wzoru:

$$N = N_n + N_{c1} \cdot \left(\frac{a + k + s}{100} \right) \quad (10)$$

gdzie:

N_n – nakłady nieinwestycyjne przewidziane do poniesienia na realizację usprawnienia,

N_{c1} – nakłady inwestycyjne przewidziane do poniesienia na realizację usprawnienia,

a – wysokość odpisów amortyzacyjnych w procentach,

k – wysokość oprocentowania kredytów bankowych na zakup maszyn i urządzeń w procentach,

s – wysokość oprocentowania wartości środków trwałych przewidywanych do zainwestowania w wyniku realizacji usprawnienia, w procentach.

- 3) oszczędność nakładów pracy żywej (robocizny bezpośredniej i pośredniej) oblicza się w oparciu o pracochłonność technologiczną na jednostkę wyrobu.

Wielkość efektu (E), określa się przez porównanie pracochłonności jednostkowej danej produkcji, roboty, operacji przed i po wdrożeniu przedsięwzięcia oraz oblicza się według ogólnego wzoru:

$$E = (P_1 - P_2) \cdot Q_2 \quad (11)$$

gdzie:

P_1 – pracochłonność jednostkowa przed wdrożeniem przedsięwzięcia,

P_2 – pracochłonność jednostkowa (przewidywana, planowana) po wdrożeniu przedsięwzięcia,

Q_2 – ilość jednostek produkcji (Q_{prz} – przewidywana roczna, Q_{pl} – planowana na dany okres);

Oszczędność robocizny pośredniej oblicza się przez porównanie nakładu robocizny przed i po wdrożeniu usprawnienia, wyrażonego w roboczogodzinach lub w liczbie zatrudnionych.

- 4) jednostkowy koszt własny produkcji z wyodrębnieniem poszczególnych składników kosztów (k), określa się według wzorów:

$$k = m + r + kp + s \quad (12)$$

lub

$$k = m + r \left(1 + \frac{w}{100} \right) \cdot \left(1 + \frac{o}{100} \right) + s \quad (13)$$

gdzie:

m – koszt materiałów bezpośrednich, paliwa lub energii na jednostkę wyrobu,

r – koszt robocizny bezpośredniej na jednostkę wyrobu,

kp – koszty pośrednie na jednostkę wyrobu,

o – procent narzutu kosztów ogólnozakładowych,

w – procent narzutu kosztów wydziałowych,

s – koszty specjalne przypadające na jednostkę wyrobu;

- 5) Koszty pośrednie na jednostkę wyrobu (kp) ustala się według wzoru:

$$kp = r \left(1 + \frac{w}{100} \right) \cdot \left(1 + \frac{o}{100} \right) - r \quad (14)$$

- 6) Koszt robocizny bezpośredniej na jednostkę wyrobu (r) ustala się według wzoru:

$$r = r_g \left(1 + \frac{odp}{100} \right) \cdot t_j \quad (15)$$

- gdzie:
- t_g – stawka godzinowa płacy zasadniczej,
 - odp – procentowa wysokość dodatków do płacy zasadniczej, ubezpieczenia itp.,
 - t_j – czas jednostkowy zadany na wykonanie jednostki wyrobu;

7) koszt materiałów, paliw i energii na jednostkę wyrobu (m) ustala się według wzoru:

$$m = g \cdot km \quad (16)$$

- gdzie:
- g – zużycie materiałów, paliwa i energii na jednostkę wyrobu,
 - km – koszt jednostki materiału, paliwa (kg, mb, szt., itp.) i energii.

§ 14.

Przeliczenie przewidywanych rocznych efektów i nakładów na realizację przedsięwzięć – na planowane w danym roku:

- a) w zakresie wielkości produkcji – przyjmuje się ilość jednostek produkcji planowaną na dany okres,
 - b) w zakresie nakładów poniesionych na wdrożenie przedsięwzięcia – wielkość nakładów (N) należy przemnożyć wskaźnikiem określającym stosunek ilości produkcji planowanej na dany okres do ilości produkcji w skali rocznej
- $$\frac{(Q_{pl})}{(Q_{prz})}$$

§ 15.

Stopień realizacji planowanego efektu przedsięwzięcia lub przedsięwzięć, stanowiący stosunek efektu osiągniętego do efektu planowanego lub stosunek sumy efektów osiągniętych do sumy efektów planowanych w danym okresie (W_p), oblicza się według wzoru:

$$W_p = \frac{E_o}{E_{pl}} \cdot 100 \quad (17)$$

§ 16.

Niezależnie od ustalania efektów całkowitych, stosownie do potrzeb wynikających z rodzaju działalności przedsiębiorstwa lub jego specyfiki branżowej – powinno się również obliczać efekty cząstkowe doskonalenia organizacji pracy.

Przykłady obliczania efektów cząstkowych zawiera załącznik nr 1 do wytycznych.

PRZYKŁADY OBLICZANIA CZĄSTKOWYCH EFEKTÓW PRZEDSIĘWZIĘĆ ORGANIZACYJNYCH

1. Efekty cząstkowe z tytułu zmniejszenia pracochłonności technologicznej wyrobu (e_{cl}), można obliczać według wzoru:

$$e_{cl} = (t_0 - t_1) \cdot (S_g + d_g) \cdot \left(1 + \frac{f + u}{100}\right) \cdot P_1 \quad (1)$$

§ 17.

Wykaz planowanych przedsięwzięć w dziedzinie doskonalenia organizacji pracy oraz zbiorcze zestawienie nakładów i efektów związanych z ich realizacją, przedsiębiorstwa sporządzają wg przykładowo podanych wzorów stanowiących załączniki nr 2 i nr 3 do wytycznych z uwzględnieniem wyjaśnień zawartych w załączniku nr 4 do wytycznych.

III. Postanowienia końcowe

§ 18.

Uzyskane efekty doskonalenia organizacji pracy powinny stanowić podstawową informację przy organizowaniu i planowaniu działalności produkcyjnej w przedsiębiorstwach.

§ 19.

Wdrożenie przedsięwzięć w dziedzinie organizacji pracy, powodujących zmianę warunków organizacyjno-technicznych pracy lub przyczyniających się do lepszego wykorzystania czasu pracy oraz lepszego wykorzystania pracowników, maszyn i urządzeń produkcyjnych, stanowi podstawę do aktualizacji obowiązujących normatywów czasu i norm pracy.

§ 20.

Wytyczne mają charakter ramowy. Ministrowie dostosują odpowiednio zasady, kryteria i terminy oceny postępu organizacyjnego oraz sposób ich powiązania z planami techniczno-ekonomicznymi do warunków i potrzeb wynikających ze specyfiki działalności podległych przedsiębiorstw i branż.

§ 21.

1. Zwiększenie zadań w dziedzinie doskonalenia organizacji i normowania pracy w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw i zjednoczeń na 1979 r., o których mowa w § 1 ust. 1 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów, powinno być ukierunkowane na pełną realizację zadań i relacji ekonomicznych zawartych w uchwale o narodowym planie społeczno-gospodarczym na 1979 r.
2. Działania resortów, o których mowa w pkt 1 powinny równocześnie zmierzać do zlikwidowania ujemnych zjawisk powodujących niewłaściwą gospodarkę czasem pracy, przekroczenia funduszu płac i relacji ekonomicznych, stwierdzonych w poszczególnych zjednoczeniach w 1978 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf

**Załączniki do Wytycznych Nr 25
Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
z dnia 30 września 1978 r.
(poz. 13)**

Załącznik nr 1

- gdzie:
- P_1 – wielkość rocznej produkcji w jednostkach naturalnych po wdrożeniu usprawnienia,
 - t_0, t_1 – pracochłonność technologiczna wyrobu w godzinach przed i po wdrożeniu usprawnienia
 - S_g – godzinowa stawka płac wynikająca z zaszerogowania roboty (w zł),
 - d_g – stałe dodatki do płac zasadniczych,
 - u – wysokość procentowa opłat na składki ubezpieczeniowe ZUS,

f – wysokość procentowa podatku od funduszu płac.

2. Przyrost wydajności pracy (w %) osiągnięty w wyniku zmniejszenia pracochłonności wyrobu (ΔW_p), określa się według wzoru:

$$\Delta W_p = \frac{P}{100 - p} \cdot 100 \quad (2)$$

gdzie:

p – zmniejszenie pracochłonności technologicznej wyrobów (w %).

3. Zmniejszenie liczebności pracowników osiągnięte w wyniku zmniejszenia pracochłonności technologicznej wyrobów (L_z) oblicza się według wzoru:

$$L_z = \frac{(t_0 - t_1) \cdot P_l}{T_r \cdot k_{wn}} \quad (3)$$

gdzie:

T_r – roczny nominalny czas pracy 1 pracownika przed wdrożeniem usprawnienia (w godzinach).

k_{wn} – wskaźnik wykonania norm pracy w okresie przyjętym dla T_r (średni procent wykonania norm: 100).

Zmniejszenie liczebności pracowników może być rzeczywiste, jeśli na usprawnionym odcinku nie wzrosła produkcja, w przeciwnym przypadku zmniejszenie to jest tylko wielkością przeliczeniową.

4. Zmniejszenie strat czasu z przyczyn organizacyjno-technicznych (t_{x01}) i z winy pracowników (t_{x1}) daje efekty w postaci wzrostu wydajności pracy pracowników na usprawnionym odcinku, prowadzące do wzrostu produkcji lub zmniejszenia liczby pracowników:

- 1) zmniejszenie liczby pracowników z tytułu zmniejszenia strat czasu w ciągu zmiany roboczej (L_z) oblicza się według wzoru:

$$L_z = L_0 \cdot \frac{t_{x0} - t_{x1}}{T - t_{x1}} \quad (4)$$

gdzie:

L_0 – liczba pracowników przed wdrożeniem usprawnienia,

T – czas zmiany roboczej w minutach (zwykle 480 minut),

t_{x0}, t_{x1} – suma strat czasu w ciągu zmiany roboczej (w minutach) na 1 pracownika z przyczyn organizacyjno-technicznych (t_{x01}) oraz z winy pracownika (t_{x1}) przed i po wdrożeniu usprawnienia;

- 2) przyrost wydajności pracy (w procentach) osiągnięty w wyniku zmniejszenia strat czasu w ciągu zmiany roboczej (ΔW_s) oblicza się według wzoru:

$$\Delta W_s = \frac{t_{x0} - t_{x1}}{T - t_{x0}} \cdot 100 \quad (5)$$

- 3) efekty cząstkowe osiągnięte w wyniku zmniejszenia liczebności pracowników po wprowadzeniu usprawnienia organizacji pracy (e_{c2}) oblicza się według wzoru:

$$e_{c2} = L_z \cdot S_{pł} \cdot \left(1 + \frac{f + u}{100}\right) \quad (6)$$

gdzie

$S_{pł}$ – średnia płaca (w zł) na 1 pracownika zaoszczędzonego.

Efekty cząstkowe wyrażające się oszczędnością funduszu płac i innych elementów kosztów osobowych mogą być obliczone – w odniesieniu do tych samych pracowników – przy zastosowaniu wzoru (1) lub (6) według potrzeb;

- 4) przyrost wydajności pracy (w procentach) osiągnięty w wyniku zmniejszenia liczebności pracowników (ΔW_L) oblicza się według wzoru:

$$\Delta W_L = \frac{L_z}{L_0 - L_z} \cdot 100 \quad (7)$$

5. Efekty cząstkowe osiągnięte w wyniku poprawy jakości gatunkowości wyrobu (e_{c3}) oblicza się według wzoru:

$$e_{c3} = (C_{w1} - C_{w0}) \cdot P_l \quad (8)$$

gdzie:

C_{w0}, C_{w1} – cena wyrobu (w zł) przed i po wdrożeniu usprawnienia.

Jeżeli z poprawą jakości wyrobu wiąże się wzrost określonych elementów kosztów własnych, zmniejszenie lub wzrost kosztów reklamacji, napraw gwarancyjnych itp., wówczas o kwotę tych kosztów należy skorygować obliczony efekt cząstkowy.

6. Efekty cząstkowe osiągnięte w wyniku zmniejszenia kosztów materiałowych po wprowadzeniu usprawnienia (e_{c4}) oblicza się według wzoru:

$$e_{c4} = (K_{m0} - K_{m1}) \cdot P_l \quad (9)$$

gdzie:

K_{m0}, K_{m1} – koszty materiałowe jednostki wyrobu przed i po wdrożeniu usprawnienia.

7. Efekty cząstkowe osiągnięte w wyniku zmniejszenia kosztów materiałowych po zmniejszeniu norm zużycia materiału na jednostkę wyrobu oblicza się według niżej podanych wzorów:

- 1) przy stałych cenach materiału (e_{c5}):

$$e_{c5} = C \cdot (N_{m0} - N_{m1}) \cdot P_l \quad (10)$$

gdzie:

C – cena jednostki miary (np. 1 kg) materiału (w zł),

N_{m0}, N_{m1} – normy zużycia materiałów (w kg) na jednostkę wyrobu przed i po wdrożeniu usprawnienia;

- 2) przy zmienionych cenach materiału wyłącznie w przypadku substytucji materiału (e_{c6}):

$$e_{c6} = (C_0 \cdot N_{m0} - C_1 \cdot N_{m1}) \cdot P_l \quad (11)$$

gdzie:

C_0, C_1 – ceny jednostki miary materiału przed i po wdrożeniu usprawnienia.

Wzory (10) i (11) mogą również służyć do obliczenia efektów cząstkowych z tytułu zmniejszenia kosztów energii elektrycznej, paliwa, smarów itp.

(nazwa jednostki organizacyjnej)

ZBIORCZE ZESTAWIENIE

nakładów i efektów przedsięwzięć dotyczących doskonalenia organizacji pracy na 1979 r.

Lp.	Nazwa lub rodzaj przedsięwzięcia	Termin		Ilość jednostek produkcji	Nakłady			ogółem efekty brutto w tys. zł	w tym:						ogółem efekty netto w tys. zł (rubr. 9-6)	
		opracowania	wdrożenia		ogółem w tys. zł	w tym na:			oszczędność w nakładzie pracy		oszczędność materiałów, paliw, energii		oszczędność na pozostałych kosztach			
	opracowanie			wdrozenie		w tys. godzin		w tys. zł		w jedn. naturaln.	w tys. zł					
	a—planowane b—rzeczywiste c—(b:a) x 100	3	4	5	6	7	8	9	10			11	12	13	14	15
	a b c															
	OGÓŁEM a b c															

Wskaźniki efektywności:

Wyjaśnienia do załączników nr 2 i 3

Wykaz przedsięwzięć w dziedzinie organizacji pracy i zbiorcze zestawienie nakładów i efektów przedsięwzięć dotyczących doskonalenia organizacji pracy, ujętych w odpowiednich częściach planów techniczno-ekonomicznych, sporządzają przedsiębiorstwa dla okresów rocznych w dwóch podstawowych terminach:

- 1) przed rozpoczęciem danego roku, określają w załączniku Nr 3 pt. „Zbiorcze zestawienie nakładów i efektów” -- planowane na dany rok (poz. a) nakłady i efekty;
- 2) po zakończeniu danego roku, na tle planowanych wielkości wykazują nakłady i efekty rzeczywiste w danym roku (poz. b).

I tak, przykładowo w wykazie przedsięwzięć (załącznik nr 2) i w zbiorczym zestawieniu nakładów i efektów na 1979 r. (zał. nr 3) ujmuje się:

- przedsięwzięcia wdrożone w 1978 r., których roczny okres stosowania przechodzi na 1979 r.,
- przedsięwzięcia wdrożone z dniem 1.1.1979 r.,
- przedsięwzięcia wdrożone w 1979 r., których roczny okres stosowania rozkłada się na końcowy okres roku 1979 i początkowy okres 1980 r.

Zbiorcze zestawienie:

- planowanych nakładów i efektów oraz
- nakładów i efektów rzeczywistych po zakończeniu kalendarzowego roku, przedsiębiorstwa przekazują do zjednoczeń (jednostek równorzędnych) lub do właściwego urzędu wojewódzkiego.

1. Wykaz przedsięwzięć (załącznik nr 2)

- W kol. 2 -- podaje się nazwę lub rodzaj przedsięwzięcia.
- W kol. 3 -- podaje się miejsce zastosowania lub wdrożenia przedsięwzięcia przez określenie nazwy operacji, roboty lub fazy procesu produkcyjnego, które objęte są obszarem oddziaływania przedsięwzięcia (usprawnienia).
- W kol. 4 -- charakteryzuje się produkcję, której rodzaj i wielkość przyjmowane są do obliczenia wielkości efektu.
- W kol. 5 -- podaje się łączną liczbę pracowników na I, II i III zmianie objętych zastosowaniem lub oddziaływaniem przedsięwzięcia.
- W kol. 6 -- podaje się łączną liczbę stanowisk pracy.
- W kol. 7 -- należy podać nazwę komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za wdrożenie przedsięwzięcia.

Załącznik nr 1

- W kol. 8 -- zaznacza się przedsięwzięcia zlecone do realizacji przez ministerstwo (lit. „M”) i przedsięwzięcia zjednoczenie (lit. „Z”) oraz wpisuje uwagi dotyczące realizacji przedsięwzięcia.

II. Nakłady i efekty (załącznik nr 3)

- W kol. 2 -- powtórzenie nazwy przedsięwzięcia oraz obciążenie lit. a-c rodzaju efektów i stopni ich realizacji.
- W kol. 3 i 4 -- podać odpowiednio: planowany i rzeczywisty termin opracowania i wdrożenia przedsięwzięcia.
- W kol. 5 -- podać ilość jednostek produkcji (Q_2) przyjętą do obliczenia efektów planowanych na dany okres i rzeczywistych.
- W kol. 6-8 -- podać wielkość planowanych i rzeczywistych nakładów związanych z opracowaniem i wdrożeniem przedsięwzięcia.
- W kol. 9-16 -- podać wielkość planowanych i rzeczywistych efektów brutto.
- W kol. 9 -- podać ogółem efekty brutto w tys. zł.
- W kol. 10 i 11 -- przedstawia się oszczędność robocizny bezpośredniej i pośredniej, obliczoną w tys. godzin.
- W kol. 12 i 13 -- przedstawia się oszczędność na kosztach robocizny bezpośredniej i pośredniej, obliczoną w tys. zł w oparciu o jednostkowe koszty robocizny bezpośredniej i pośredniej.
- W kol. 14 i 15 -- przedstawia się oszczędności materiałów, paliw lub energii z tytułu przedsięwzięć przynoszących tego rodzaju efekty. Efekty oblicza się oddzielnie dla materiałów paliw i energii w oparciu o jednostkowy ich koszt.
- W kol. 16 -- przedstawia się oszczędności na pozostałych kosztach pośrednich jeżeli przedsięwzięcie przynosi tego rodzaju efekty.
- W kol. 17 -- wskazuje się ogółem efekty netto w tys. zł.
- W podsumowaniu zbiorczym planowanych i rzeczywistych nakładów i efektów nie wypełnia się: w załączniku nr 2 - kolumny 1, 2, 3, 4, 7 i 8 oraz w załączniku nr 3 kolumny 1, 2, 3, 4.
- Liczbę pracowników i stanowisk pracy objętych więcej niż jednym przedsięwzięciem w podsumowaniu zbiorczym (załącznik nr 2 kolumny 5 i 6) liczy się jeden raz.
- Wskaźniki efektywności -- przedstawia się według kryteriów oceny postępu organizacyjnego ustalonych w § 12 wytycznych i zakresu wskaźników określonego przez właściwego ministra.

II. KOMUNIKAT

14

Sprostowanie błędów

W § 1 ust. 2 zarządzenia Nr 10 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 12 czerwca 1978 r. w sprawie zasad wynagradzania dyrygentów i członków zakładowych orkiestr za czas ćwiczeń (prób) i występów oraz finansowania tych orkiestr (Dz. Urz. M.P. i S.S. Nr 6. poz. 8) zamiast wyrazów „Przepis ust. 1 dotyczy” powinno być „Przepis ust. 1 nie dotyczy”.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Pracy, Płac i Spraw Socjalnych Warszawa, ul. Nowogrodzka 1/3.

Druk: Zakład Poligraficzny Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
Nakład 75 000 egzemplarzy. Zamówienie numer 1134/78.